

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
01 -06- 2007	
Podávací číslo: Prílohy/Ísky:	Číslo spisu: Vybavující:
2473	PEO

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľky : **MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.**, IČO : 31 444 873, so sídlom Bratislavská č. 1/a, 843 56, Bratislava, zast. *Mgr. Zuzanou Zlámalovou*, advokátkou, Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/259/2005 zo dňa 25.10.2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu z 25.10.2005 č. RP/259/2005 **r u š í** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 5136 Sk na účet právnej zástupkyne navrhovateľky vedený v HVB Slovakia, a.s., č. : 1330450009/8080 do 10 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/259/2005 zo dňa 25.10.2005 vydanom v správnom konaní č. 301-PgO/O-1777/2005 odporkyňa v zmysle § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti

ustanovenej v § 20 ods. 3 cit. zákona pokutu vo výške 1 500 000 Sk, čoho sa mala dopustiť tým, že dňa 8.10.2005 o cca 19.00 hod. odvysielala v rámci programu „Televízne noviny“ príspevok pod názvom „Prvý vzťah“, ktorý by mohol ohroziať fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

Ďalej uložila navrhovateľke za opakované porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. pokutu vo výške 100 000 Sk, čoho sa mala dopustiť tým, že dňa 8.10.2005 o cca 19.00 hod. odvysielala v rámci programu „Televízne noviny“ príspevok pod názvom „Prvý vzťah“, pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania programov.

Záverom uložila navrhovateľke za opakované porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z.z. pokutu vo výške 400 000 Sk, čoho sa mala dopustiť tým, že dňa 8.10.2005 o cca 19.00 hod. odvysielala v rámci programu „Televízne noviny“ príspevok pod názvom „Prvý vzťah“ obsahujúci informácie, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 cit. zákona.

Ďalej podrobne opísala zistený skutkový stav a následne z neho vyvodila právne závery na podporu svojho rozhodnutia, že k porušeniu vytýkaných povinností zo strany navrhovateľky skutočne došlo.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka už raz bola upozorená odporkyňou na porušenie svojej povinnosti, naplnila sa v dvoch posledných prípadoch skutková podstata pre vznik zodpovednosti navrhovateľa za správny delikt.

Aj preto sa odporkyňa domnieva, že ako správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, následne správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona bez toho, aby jej rozhodnutie vykazovalo formálne, poprípade logické nedostatky a aby spôsobilo ukrátenie navrhovateľky na jej právach.

Vo včas podanom odvolaní z 27.12.2005 proti hore uvedenému rozhodnutiu odporkyne navrhovateľka poukázala na to, že odporkyňa nesprávne, bez súladu s vydanou licenciou, posúdila programovú službu, čím dospela k nesprávnemu záveru pri svojom rozhodovaní.

V odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne navrhovateľka u všetkých uložených pokút poukázala na nepreskúmateľnosť voľnej úvahy, ktorú mala odporkyňa pri určovaní ich výšky aplikovať. Ďalej zdôraznila nepreskú-

mateľnosť jednotlivých výrokov rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, resp. pre nezrozumiteľnosť.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľka žiadala zrušiť rozhodnutie odporkyne napadnuté opravným prostriedkom a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 6.9.2005 zasланého na základe výzvy konajúceho súdu vyplýva, že sa pridržiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí. K argumentom navrhovateľky však navyše všeobecne uviedla, že odmieta jej tvrdenie o nezohľadení kritérií rozhodných pre určenie výšky pokuty vzhľadom na to, že sa uvedenými kritériami pri rozhodovaní o výške pokuty zaoberala a všetky kritériá vzťahujúce sa na príslušné porušené ustanovenie zvážila a zohľadnila.

Takisto poukázala na tú skutočnosť, že majoritnú časť odvysielaného príspevku tvorili zábery na účastníkov reality show pri činnostiach s nádychom vulgárnosti vrátane pohybov zvádzajúcich k sexu, ktoré sa nezaobišli bez obscénnych gest. Negatívne účinky príspevku na maloletých mohli vzniknúť aj pri mimovoľnom vnímaní, resp. fixácii najmä vizuálu príspevku, pričom tento mohol svojim obsahom ohrozíť formovanie hodnotovej orientácie maloletých divákov. Tu odporkyňa najmä zdôraznila, že do hodnotovej orientácie maloletých treba okrem morálky, morálnych a etických hodnôt, zahrnúť tiež sexuálnu zdržanlivosť a partnerskú vernosť.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že opravny prostriedok bol podaný oprávnenou osobou (právnym zástupcom účastníka konania) v zákonnej lehote (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravny prostriedok je dôvodný, pretože rozhodnutie je v časti týkajúcej sa stanovenia výšky pokuty nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto podľa 250q

ods. 2 O.s.p. preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v jednej zo svojich námietok tvrdila, že zák. č. 308/2000 Z.z. neustanovuje presnú výšku pokuty, ktorú je odporkyňa oprávnená (resp. povinná) uložiť v zákonom stanovených prípadoch, a preto je oprávnená ju určiť voľnou úvahou za dodržania medzí a hľadísk stanovených v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. Tieto medze a hľadiská však pri konkretizácii výšky ukladanej pokuty vôbec neuviedla.

Podľa § 67 ods. 3písm. g) zák. č. 308/2000 Z.z. uloží odporkyňa pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 miliónov Sk, ak vysiela programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19 cit. zákona. Z uvedeného ustanovenia tak vyplýva povinnosť odporkyne vždy uložiť pokutu, pokial' dospeje k záveru, že došlo k porušeniu povinností uvedených v § 19 zák. č. 308/2000 Z.z., pričom výšku pokuty z uvedeného zákonného rozpätia odporkyňa určuje úvahou, ktorá sa riadi všeobecnými zásadami obsiahnutými v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z..

Podľa § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. s prihliadnutím na prejednávanú vec odporkyňa **výšku** pokuty určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie.

Preto Najvyšší súd bol povinný preskúmať v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p., na základe akej voľnej úvahy bola výška pokuty konkrétnie určená a či toto rozhodnutie nevybočilo z medzí (20 tisíc až 2 milióny) a hľadísk (kritérií) ustanovených v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z., pričom však nemá právo posudzovať účelnosť a vhodnosť takéhoto správneho rozhodnutia.

Najvyšší súd uznava, že odporkyňa v prvom prípade pri stanovení konkrétnej výšky pokuty 1,5 milíóna Sk neprekročila zákonné medze, ale na druhej strane v súlade s argumentáciou navrhovateľky konštatuje, že v odôvodnení jej rozhodnutia celkom absentuje odôvodnenie kritérií, ktoré mali byť použité na jej konkretizáciu.

Hoci odporkyňa veľmi podrobne opísala spôsob porušenia povinnosti navrhovateľkou, otázkam závažnosti veci, trvania a následkom porušenia povinnosti sa nevenovala vôbec alebo nedostatočne a takisto neprihliadla pri hodnotení následkov porušenia povinnosti na rozsah a dosah vysielania navrhovateľky.

Napríklad vo vzťahu k závažnosti porušenia povinnosti nepostačuje podrobne spracovaný opis skutkového stavu a k tomu pripojených právnych záverov, ale treba starostlivo zvážiť a náležite odôvodniť, či opísané správanie navrhovateľky dosiahlo taký stupeň spoločenskej nebezpečnosti správania, ktorý odôvodňuje uloženie pokuty v $\frac{3}{4}$ jej možnej hornej zákonnej hranice.

Obdobné vady zistil Najvyšší súd aj pri pokutách uložených v druhom a tretom prípade, tzn. vo výške 100 tisíc Sk a 400 tisíc Sk.

Najvyšší súd tiež zdôrazňuje, že bez toho, aby odporkyňa riadne odôvodnila svoju voľnú úvahu o konkretizácii výšky pokuty, nie je možné sa vysporiadáť s ďalšími námiestkami navrhovateľky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení všetkých okolností namietaných navrhovateľkou a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí iný evidentnými rozporami, Najvyšší súd pridržiajavajúc sa svojej judikatúry (rozsudok Sž 71/2005) rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozsudku.

Bude preto úlohou odporkyne v ďalšom konaní sa vysporiadáť s odôvodnením svojej voľnej úvahy v zmysle zákonných kritérií obsiahnutých v ust. § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z..

O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa §2501 ods. 2 v spojitosti s § 250k ods. 1 a s prihliadnutím na § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešný navrhovateľ, ktorý si včas uplatnil návrhom náhradu trov konania, má právo na úplnú náhradu trov tohto konania.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa navrhovateľky listom z 9.2.2007 v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. navrhla a Najvyšší súd uznal :

1.1.Trový právneho zastúpenia na Najvyššom súde

1.1.1. prevzatie a príprava (2006) ... 1 úkon práv. pomoci	1260 Sk
1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	164 Sk
1.1.2. podanie odvolania (9.6.06) ... 1 úkon práv. pomoci	1260 Sk
1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	164 Sk
1.1.3. pojednávanie (8.2.07) 1 úkon práv. pomoci	1371 Sk
1.1.3.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	178 Sk

1.2.výpočtový základ 2006 16 831 Sk

1.3.výpočtový základ 2007 17 822 Sk

celkom odmena: 3891 Sk

celkom paušálna náhrada: 506 Sk

2. z náhrady DPH 19% pre odmenu za právne služby 739 Sk

tzn. v celkovej sume **5136** Sk

Najvyšší súd v časti týkajúcej sa

- a) náhrady úkonov právnej pomoci (vrátane paušálnej náhrady) vykonaných v roku 2006 a tiež
 - b) výpočtu DPH (vykonáva sa iba z odmeny)
- zmenil účastníkom predkladaný návrh na náhradu trov konania.

Nakoľko úspešná navrhovateľka bola zastúpená advokátom, podľa § 149 ods. 1 O.s.p. sa jej vyplatí priznaná náhrada trov. Právna zástupkyňa listom zo dňa 9.2.2007 oznamila súdu nasledovné číslo účtu za účelom úhrady trov konania č. : 1330450009/8080 vedený v HVB Slovakia, a.s..

P o u ċ e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave, dňa 8. februára 2007

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Tatiana Aschenbrennerová

